

- 2) Johannes Tomana oraz 120 pozostałych skarżących, których nazwiska i nazwy zostały wymienione w załączniku do wyroku, pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 22 kwietnia 2015 r. – Polska/Komisja

(Sprawa T-290/12) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Sektor owoców i warzyw oraz sektor przetworzonych owoców i warzyw — Pomoc dla grup producentów — Ograniczenie wkładu finansowego Unii — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Obowiązek uzasadnienia — Lojalna współpraca)

(2015/C 190/12)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: początkowo B. Majczyna i M. Szpunar, następnie B. Majczyna i K. Straś, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Donnelly, B. Schima i D. Milanowska, następnie B. Schima i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 pkt 2–4, 6, 12 i 13, art. 2 ust. 1–3 w związku z art. 3, jak też załączników I i II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 302/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 99, s. 21).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Schlyter/Komisja

(Sprawa T-402/12) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Wyjątek dotyczący ochrony celów dochodzenia — Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 — Artykuł 6 ust. 1 — Szczegółowa opinia Komisji w sprawie projektu zarządzenia dotyczącego rocznej deklaracji substancji nanocząsteczkowych przekazanej Komisji przez władze francuskie zgodnie z przepisami dyrektywy 98/34/WE — Odmowa dostępu]

(2015/C 190/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carl Schlyter (Linköping, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i S. Schubert)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira, A. Tokár i C. Zadra, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Finlandii (przedstawiciel: S. Hartikainen, pełnomocnik) i Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, C. Stege, S. Johannesson i H. Karlsson, a następnie A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg i C. Hagerman, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: B. Beaupère-Manokha, D. Colas i F. Fize, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia z dnia 27 czerwca 2012 r. odmawiającej, w okresie zawieszenia, dostępu do szczegółowej opinii tej instytucji w sprawie projektu zarządzenia dotyczącego treści i warunków składania rocznej deklaracji substancji nanocząsteczkowych (2011/673/F), która została jej przekazana przez władze francuskie na podstawie dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204, s. 37 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 20, s. 337), zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. L 217, s. 18 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 21, s. 8).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. odmawiającej, w okresie zawieszenia, dostępu do szczegółowej opinii tej instytucji w sprawie projektu zarządzenia dotyczącego treści i warunków składania rocznej deklaracji substancji nanocząsteczkowych (2011/673/F), która została jej przekazana przez władze francuskie na podstawie dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r.
- 2) Komisja pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Carla Schlytera.
- 3) Republika Francuska, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 kwietnia 2015 r. – Matratzen Concord/OHIM – KBT (ARKTIS)

(Sprawa T-258/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy ARKTIS — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Postać, w jakiej używany jest znak towarowy — Dowód używania znaku towarowego w odniesieniu do towarów, dla których został on zarejestrowany — Zgoda właściciela znaku towarowego]

(2015/C 190/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matratzen Concord GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci I. Selting i J. Mertens)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat K. Schulze Horn)